

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 36

Vydána dne 5. července 1960

Cena 40 haléřů

OBSAH:

92. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

92

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 18. května 1960

o Konzulární úmluvě mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou

Dne 27. května 1959 byla v Praze podepsána Konzulární úmluva mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou.

Národní shromáždění vyslovilo s Úmluvou souhlas dne 19. listopadu 1959 a prezident Československé republiky ji ratifikoval dne 21. března 1960.

Ratifikační listiny byly vyměněny v Sofii dne 25. dubna 1960.

Podle svého článku 23 nabyla Úmluva účinnosti dnem výměny ratifikačních listin, tj. dne 25. dubna 1960.

České znění Úmluvy se vyhlásuje současně.

David v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi

Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou

Prezident Československé republiky a
presidium Lidového shromáždění Bulharské
lidové republiky

vedení snahou dále rozšiřovat v souladu s přáním
a zájmy lidu obou zemí vzájemné vztahy a všestrannou
spolupráci, rozhodli se uzavřít tuto Úmluvu a
jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé republiky

Václava Davida,
ministra zahraničních věcí,

presidium Lidového shromáždění Bulharské
lidové republiky

Karlo Lukanova,
ministra zahraničních věcí,

kteří se po vzájemném předložení svých plných
mocí, jež byly shledány v náležitém pořádku a
v předepsané formě, dohodli na tomto:

I. Zřizování konzulátů a vysílání konzulů

Článek 1

[¹] V souladu s touto Úmluvou se každé Smluvní straně poskytuje právo zřizovat na území druhé Smluvní strany generální konzuláty, konzuláty, vicekonzuláty a konzulární jednatelství (dále jen „konzuláty“) a právo vysílat generální konzuly, konzuly, vicekonzuly a konzulární jednatele (dále jen „konzulové“).

[²] Počet konzulátů, sídla konzulů a konzulární obvodů Smluvní strany vzájemně dohodnou.

Článek 2

[¹] Stát vysílající konzula požádá stát přijímající o souhlas s jeho osobou. Po předložení konzulského patentu, obsahujícího jméno a příjmení konzula, jeho konzulskou hodnost, místo jeho sídla a jemu určený konzulární obvod, udělí přijímající stát exequatur.

[²] Po jeho udělení se ujme konzul své funkce. Státní orgány konzulárního obvodu učiní neprodleně nutná opatření, aby konzul mohl vykonávat svou služební činnost a požívat práv, výsad a výhod, které mu poskytuje tato Úmluva a právní řád přijímajícího státu.

Článek 3

[¹] Při přechodné nepřítomnosti nebo vážné překážce, bránící konzulovi ve výkonu jeho služební činnosti, při jeho odvolání nebo úmrtí, je oprávněn konzulské funkce vykonávat jeho zástupce, jehož jméno a pověření bylo včas oznámeno příslušným úřadům přijímajícího státu.

[²] Zástupce konzula požívá v době výkonu funkce konzula všech práv, výsad a výhod, vyhrazených touto Úmluvou konzulům.

II. Práva, výsady a výhody konzulů a konzulárních pracovníků

Článek 4

Konzulové a rovněž konzulární pracovníci, pokud jsou občany vysílajícího státu, nepodléhají ve své služební činnosti pravomoci soudů a správních úřadů přijímajícího státu.

Článek 5

[¹] Konzulové a konzulární pracovníci jsou povinni vydávat svědectví u soudů, prokuratur, nebo vyšetřovacích orgánů přijímajícího státu.

[²] Osoby uvedené v předchozím odstavci mohou odmítnout výpověď o okolnostech, které se vztahují k jejich služební činnosti.

[³] Nemohou-li se dostat osobně, mohou je úřady vyslechnout v místnostech konzulátu nebo v jejich bytě nebo požadovat písemnou odpověď.

[⁴] Ustanovení tohoto článku platí také pokud jde o řízení prováděné správními úřady.

Článek 6

[¹] Konzulární kanceláře, archivy a úřední korespondence včetně telegramů, telefonů a dálnopisů jsou nedotknutelné. Soukromé věci a osobní korespondence konzulů musí být vždy chovány odděleně. Konzulové mají právo používat šifry a diplomatické pošty.

[²] Orgány přijímajícího státu nemohou ve služebních místnostech konzulátů, jakož i v soukromých bytech konzulů provádět donucovací opatření. Do těchto místností nemohou orgány přijímajícího státu vstupovat bez konzulova souhlasu.

Článek 7

Konzulové mají právo vyvěšovat na budovách, v nichž jsou úřední místnosti konzulátů, znak vysílajícího státu a nápis s označením úřadu. Na uvedených budovách a na služebně používaných vozidlech mají právo vztýčovat vlajku vysílajícího státu.

Článek 8

[¹] Konzulové a konzulární pracovníci, pokud jsou občany vysílajícího státu, jsou osvobozeni od osobních a věcných plnění na základě vzájemnosti. Od věcného plnění jsou osvobozeni též nemovitostí používanými jimi jako obytné nebo služební prostory.

[²] Uvedené osoby jsou, pokud jde o příjmy z jejich služební činnosti, osvobozeni od přímých daní a dávek.

[³] Nemovitý majetek vysílajícího státu, určený k umístění konzulátů nebo k bydlení konzulů a konzulárních pracovníků, je na území přijímajícího státu osvobozen od všech přímých daní.

Článek 9

[¹] Celní osvobození konzulů se vztahuje na jejich cestovní zavazadla a na předměty dovážené pro jejich potřebu do výše ročního limitu stanoveného přijímajícím státem při zachování vzájemnosti.

[²] Předměty určené pro úřední potřebu konzulátů požívají plného celního osvobození.

Článek 10

Ustanovení článků 8 a 9 se vztahují též na manželky osob v jednotlivých člancích uvedených a na jejich nezletilé děti žijící s nimi ve společné domácnosti, pokud jsou občany vysílajícího státu.

III. Služební činnost konzulů

Článek 11

Konzulové napomáhají všestrannému rozvoji politických, hospodářských a kulturních styků obou zemí.

Článek 12

[¹] Konzulové mají právo hájit ve svém konzulárním obvodu práva a zájmy státu, který je vysílá a rovněž jeho občanů a právnických osob.

[²] Konzulové se mohou při své služební činnosti obracet ve svém konzulárním obvodu přímo na příslušné orgány a instituce a žádat je o pomoc při plnění svých úkolů.

Článek 13

[¹] Konzulové mají právo vést evidenci občanů vysílajícího státu, zdržujících se trvale nebo dočasně v jejich konzulárním obvodu. Předpisy Smluvních stran o registraci cizích státních příslušníků zůstávají nedotčeny.

[²] Konzulové mohou vydávat pasy občanům státu vysílajícího konzula. Občanům přijímajícího státu, cizím státním příslušníkům nebo osobám bez

státní příslušnosti mohou udělovat víza nebo jiná povolení pro vstup do vysílajícího státu nebo výjezd z něho.

Článek 14

V oblasti práva občanského, rodinného a trestního se služební činnost konzulů, pokud není určeno jinak, řídí Smlouvou mezi Československou republikou a Bulharskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsanou v Praze dne 13. dubna 1954.

Článek 15

(¹) Konzulové jsou oprávněni konat na konzulátech, ve vlastním bytě nebo v bytě občanů vysílajícího státu, jakož i na lodí nebo v letadlech, které nesou vlajku nebo výsostně označení vysílajícího státu — pokud tomu nebrání právní předpisy přijímajícího státu — tyto úkony:

- a) sepisovat, ověřovat a uschovávat závěti nebo listiny o jednostranných právních úkonech občanů vysílajícího státu;
- b) sepisovat nebo ověřovat písemná prohlášení občanů vysílajícího státu;
- c) sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany vysílajícího státu; nemohou však sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech o nabytí nebo zcizení práv k budovám nebo jiným nemovitostem, které jsou na území přijímajícího státu;
- d) sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany vysílajícího státu a občany přijímajícího státu, pokud se tyto právní úkony týkají výlučně zájmů na území vysílajícího státu nebo záležitostí, k jejichž provedení má dojít na území vysílajícího státu, a pokud tyto právní úkony neodporují právním předpisům obou Smluvních stran;
- e) ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu na písemnostech všeho druhu; legalizovat písemnosti pocházející od orgánů nebo úředních osob vysílajícího nebo přijímajícího státu, jakož i od soukromých osob a ověřovat jejich opisy, překlady a výpisy z nich;
- f) přijímat do úschovy peníze a cenné předměty občanů vysílajícího státu; příslušné právní předpisy přijímajícího státu zůstávají nedotčeny;
- g) jiné úkony, k nimž jsou zmocněni vysílajícím státem.

(²) Konzulem sepsané, legalizované a ověřené písemnosti, opisy, překlady a výpisy, které jsou uvedeny v odstavci 1, mají v přijímajícím státě takovou právní moc, jako písemnosti sepsané, přeložené, ověřené nebo legalizované příslušnými orgány a úředními osobami přijímajícího státu.

Článek 16

(¹) Před konzuly mohou být uzavírána manželství, jsou-li obě osoby, uzavírající manželství občany

vysílajícího státu. Uzavírání manželství se provádí v souhlase se zákony vysílajícího státu.

(²) Konzulové mohou osvědčovat podle předpisů vysílajícího státu narození a úmrtí občanů vysílajícího státu.

(³) Příslušné předpisy Smluvních stran tím zůstávají nedotčeny.

Článek 17

Konzulové mají právo, pokud to připouští zákonodárství vysílajícího státu, ustanovit opatrovníka nebo poručníka občanům vysílajícího státu. V těchto případech mají konzulové právo vykonávat dozor nad poručenstvím a opatrovnictvím.

Článek 18

(¹) Konzulové poskytují pomoc lodím vysílajícího státu. Zejména mohou vstupovat ve styk s posádkou lodí a cestujícími, vydávat, potvrzovat a přezkoumávat lodní listiny a sepisovat protokoly o nákladu a účelu cesty a o mimořádných událostech. Vykonávají funkci dohlédajícího úřadu a urovnávají spory mezi velením lodí a posádkou.

(²) Ve všech případech jsou místní úřady povinny na žádost konzula poskytnout mu nezbytnou pomoc a podporu.

(³) V případě, že úřady přijímajícího státu mají v úmyslu učinit jakákoliv donucovací opatření na obchodních lodích vysílajícího státu, uvědomí o tom předem konzula, aby mohl být provádění těchto opatření přítomen. Toto se nevztahuje na celní, pasovou a zdravotní kontrolu lodí, členů posádky a cestujících.

Článek 19

Při nehodách a ztroskotání lodí jedné ze Smluvních stran příslušné orgány okamžitě uvědomí konzula a sdělí mu jaká opatření učinily. Rovněž poskytnou konzulovi nezbytnou pomoc při opatřeních, která učiní v souvislosti s havárií lodě a přizvou jej k opatřením nutným ke zjištění příčin nehody a k zajištění důkazů.

Článek 20

(¹) Konzulové poskytují pomoc letadlům vysílajícího státu, zejména mohou podporovat v případě přistání členy posádky a cestující při jejich styku s orgány přijímajícího státu a učinit potřebná opatření, aby mohli pokračovat v cestě.

(²) Při havárii nebo nehodách letadel vysílajícího státu mohou konzulové okamžitě činit nebo dožadovat se opatření pro poskytnutí pomoci členům posádky a cestujícím a pro ochranu nákladu a opravu letadla; příslušné orgány přizvou konzula, aby se zúčastnil opatření nutných k zjištění příčin nehody a k zajištění důkazů.

IV. Závěrečná ustanovení

Článek 21

Ustanovení této Úmluvy o právech a povinnostech konzulů budou stejně uplatňována ve vztahu

k pracovníkům diplomatických zastupitelských úřadů, pověřených vykonáváním konzulární činnosti. Tím nejsou dotčena jejich diplomatická privilegia a imunita.

Článek 22

Tato Úmluva se uzavírá na dobu pěti let. Zůstane v platnosti vždy dalších pět let, neprojeví-li jedna ze Smluvních stran šest měsíců před uplynutím

Za
Československou republiku:
V. David v. r.

práve probíhajícího období své přání Úmluvu vypovědět.

Článek 23

Tato Úmluva podléhá ratifikaci.

Úmluva nabude účinnosti dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Sofii.

Sepsána v Praze dne 27. května 1959 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a bulharském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Bulharskou lidovou republiku:
K. Lukanov v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo energetiky a vodního hospodářství

vydalo podle usnesení vlády ze dne 5. května 1960 č. 385,

opatření k zabezpečení čištění odpadních vod.

Toto opatření upravuje ukládání majetkových sankcí organizacím státního socialistického sektoru za porušení některých ustanovení zákona o vodním hospodářství.

Toto opatření bylo vyhlášeno v Úředním listě ze dne 29. června 1960, částka 27.